

Tele Club de San Juan

Nº. 130

FULL PARROQUIAL

ARIANY

Maig - Juny, 1982

PABLO II

VISITA LA IGLESIA EN ESPAÑA

Dispongámonos a acoger al Sucesor
de Pedro.

Clarificar nuestra fe,
ser coherentes con ella en la vida,
confesarla con firmeza.

Hacer más viva nuestra esperanza
para dar a todos (especialmente a los jó-
venes) razón de ella.

Creecer en la caridad, en el respeto y en la
comprensión.

Construir entre todos una Iglesia más
evangélica y misionera.

TOTS TENIM UNA MISSIO A CUMPLIR

Com podríem definir la joventut actual? Per mi només hi ha una paraula que ho engloba tot: apatia.

Quan la vida és il·lusió, alegria, cercar camins, veure horitzons nous, ens trobam davant una joventut que "passa" de tot, inclús, que ja és el més terrible de tot, "passa" d'ella mateixa.

Sembla que tot està fet, i si no està fet, ja ho farà qualcú. ¿Perquè hem de perdre temps en pensar i lluitar? és el pensament més generalitzat. Es pensa únicament, en viure al dia, en passar-ho bé, deixar córrer el temps, però, perquè? Crec que els joves cal que ens facem aquesta qüestió bastant sovint. Perquè vivim? Perquè estam damunt la terra? Tal volta per capritx?

Tots tenim una missió a cumplir i de nosaltres depèn que la vida vagi endavant; no ens aturem a pensar que un altra ho farà, som nosaltres i ara mateix; tots tenim uns valors i els hem de cercar fins a trobar-los, després, explotar-los, sucra-los fins a la darrera gota.

Així serem persones, així farem poble, així farem futur, així desapareixerà de nosaltres l'esperit "passota" d'avui en dia.

Ens hem de cercar un ideal, però un ideal que valga la pena, no una gran imatge en peus de fang; no ens hem de deixar enlluernar per el món de consum, hem de cercar i fer passar per el sedàs del nostre pensament totes les situacions, ídols i demés que ens presenten com a lliberadors.

Amb això, vull dir, que generalment si es té un ideal; pot esser una persona, perillós per el que té d'humà i la possibilitat de fallar en algun moment; i poden esser multitud de coses tals com drogues, sexe, cotxes, música, etc., però pens que és per aquí precisament per on ve l'apatia i la desil·lusió, després d'un enlluernament inicial i prest apagat per la buidor d'aquest ideal.

Hem de cercar un ideal que ens doni força, que ens ajudi a superar tots els obstacles, que ens faci viure la vida amb il·lusió i alegria; solsament així trobarem sentit a la vida i serà a partir d'aquí que no ens sobrarà temps sino que ens en faltarà per poder comunicar experiències i il·lusions; comunicarem esperança que és el que manca en el món, i serà el primer pas per començar a esser el que toca esser la joventut: llevat per fermentar noves fornades de persones capaces de riure, però també de plorar; de divertir-se, però també d'aturar-se a pensar; de rebre, però també i sobretot a donar; amb una paraula, d'esser lliures en tot el que això representa.

Es utòpic això? No ho crec; crec que el que manca és molta reflexió i ganes d'obrir-nos en aquesta força que ens crida i ens espera. El dia que cada un de nosaltres diguem aquí estic en aquesta crida, serà el dia que s'acabaran tots els mals dels quals adoleix la joventut i començarem a veure il·lusió, esperança i amor damunt la terra.

I lògicament, si descartam un ideal humà o material, solsament queda l'ideal sobrehumà: DÉU. Biel Tovell.

PRIMERA

COMUNION

Como en las otras Parroquias el Mayo es el mes escogido, al menos hasta la fecha, para las Primeras Comuniones.

Después de una intensa y larga preparación, tanto a nivel de padres como de los niños, comulgaron por primera vez el primer domingo de Mayo:

María Magdalena Pascual Curient,
Margarita Taberner Ribot,
Juan Ribot Mayol,
Antonio Mestre Caldentey,
Jaime Capó Sansó,
Pedro Capó Sansó y
Melchor Molinas Juliá.
Antonio Ribot mayol.

El tercer domingo del mismo mes la recibieron por la mañana los hermanos: Bernardo y Guillermo Font Ferrer.

Por la tarde la hicieron:
Margarita Ribot Mestre,
Miguel Femenías Ferrer,
Guillermo Sansó Bauzá,
Bernardo Ribot Frontera,
María Magdalena Riera Caldentey
y Pedro Riera Caldentey,
Bartolomé Sansó Bauzá.

Las celebraciones resultaron solemnes y emotivas. En todos los aspectos tanto los padres como sus hijos tomaron parte activa en todo lo que estaba a su alcance. Las madres se hicieron cargo de la decoración de la iglesia.

Es de destacar entre las diversas innovaciones las atenciones donadas como recuerdo. Entre ellas aportamos la reproducción de algunos de ellos realizados por los mismos comulgantes.

Celebrarem la vostra gesta de la primera comunió el dia 2 de Maig de 1982 a l'església d'Ariany amb alegria i amb la vostra maravellosa companyia.

PERE i JAUME

Vos començarem juntament amb els meus pares a la meua Comunió, que serà si Déu ho vol dia 2 de Maig a les 12 del migdia, a l'església d'Ariany i a n'es dinar que serà a (Son San Martí)

Margarida Taberner Ribot

Es se que avui dia 2 de Maig d'aquest any de 1982 a Ariany han fet la primera Comunió en Jaume i en Pere i vos voleu convidar de la seva alegria.

Pere i Jaume.

D. BIEL BARCELÓ.

Després de dos anys d'exercir el seu magisteri amb els nostres alumnes de l'Escola Unitaria ens deixà amb sentiment per part de tots, sobre tot dels pares coneixedors de la seva dedicació exemplar a la formació dels seus fills.

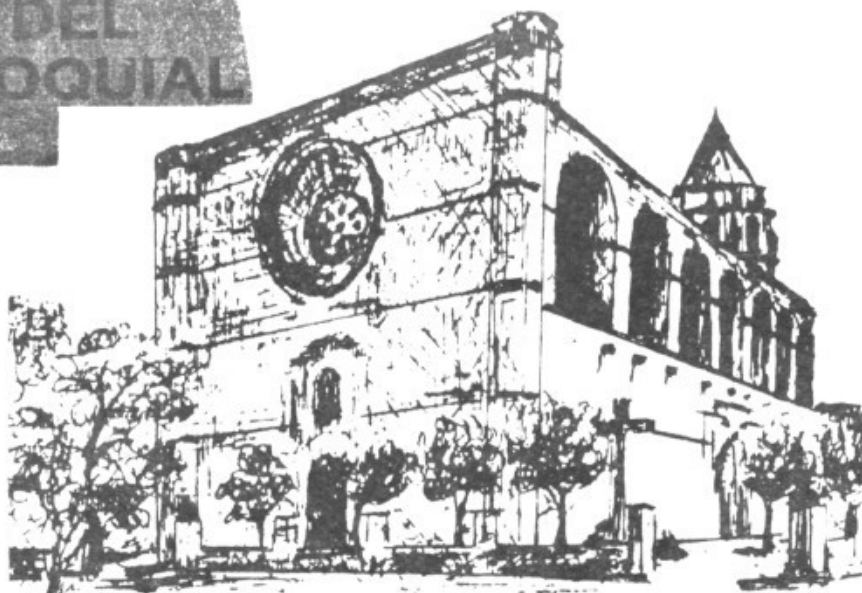
Agraits li deim coralment. Adéu, amb el desitg que el seu nou destí, Portol, sia un camp obert a la llavor transcendent de l'ensenyança.

IV CENTENARI DEL TEMPLE PARROQUIAL DE PETRA

Petra, l' Antiga Villa del Pla, ha celebrat en nombrosos actes religiosos, culturals el IV Centenari de l' iniciació de la construcció del seu Temple Parroquial, sorprenent per la seva grandiositat i bellesa.

La nostra Comunitat Cristiana canonicament dependí en tot i per tot de dita Parròquia fins que en 1886 fou erigida en Vicaria i en 1935 en Parròquia.

A totes les Celebracions del darrer Diumenge de Maig el nostre Rector ens recordà dita efemèrides i animà a unir-nos a tan important conmemoració.

Així ens ho recorda la inscripció, que llevorada a la pedra, encara podem llegir: A 30 DE MAIG 1582 FONC BENEIDE I ASANTADE LA PRIMERA PEDRA I ASTA.

Este templo parroquial, el tercero construido para Petra y dedicado a San Pedro, data del 30-5-1582 siendo solemnemente bendecido día 15-10-1730. Bella muestra del gótico mallorquín dirigida por Mestre Antoni Genovard.

La Fuente Bautismal, actualmente situada en el Presbiterio, es en la que recibiera las aguas bautismales Fray Junípero Serra (24-11-1713). Fue construida por los maestros Joan Antich y Miquel Abran en 1588 como también los portales de las sacristías y las claves de la bóveda.

Desde el púlpito de esta iglesia predicó el P. Serra en distintas ocasiones.

La fábrica de la iglesia es lo más

importante de ella, si bien de entre los diferentes ornamentos que la integran cabe destacar:

Procedentes de las antiguas parroquias petrenses:

- Tabla gótica de los Santos Médicos Cosme y Damián, s. XV.
- Tabla gótica del retablo de Santa Ana, s. XV
- Custodia gótica, s. XV
- Terno gótico, s. XIV-XV

Ya para esta iglesia se proyectaron:

- Tablas renacentistas del retablo de Santa Ana, 1611.
- Retablo de San Sebastián, s. XVII. Merecen especial atención las tablas de los santos mártires mallorquines Cabrit y Bassa cuyo culto fue prohibido en distintas ocasiones.

- Retablo del Santo Nombre de Jesús (actualmente San Miguel).

De estilo Manierista: Santo Niño de Praga.

De estilo Barroco: Capella del Roser (capilla del rosario)

Monumental custodia.

El órgano fue realizado en 1698 por los hermanos Caimari, aventajados discípulos del gran maestro mallorquín Jordi Bosch.

LA VIRGEN BAJO LA ADVOCACION DEL CARMEN.

En nuestra Parroquia dicha devoción estuvo muy arriesgada. Actualmente en la celebración de la Eucaristía de dicho día participaron unos estudiantes que a través de su Colegio fueron investidos con el signo mariano tradicionalmente llamado Escapulario. Con su intervención además de hacer las lecturas, expresaron el por qué se habían adherido a dicha práctica piadosa, además de su finalidad y vigencia a través del Magisterio de la Iglesia.

FESTA DE SON HUGUET.

Empesos pel grat recort del any passat s'organitzà del grup de ses burgues la segona festa pagesa en honor a la Verge Maria de Son Huguet.

La celebració fou el darrer Diu-menge de Maig el capvespre en el figue-ral de madó Jaumeta, avui propietat de la Família Mas Bauzà que molt gustosa-ment el mos cedeixen per dites festes.

Aquest lloc per la seva ubicació i per la seva altura és com una talaia adequada per la contemplació de sor-prenents encants fets de florits turons i de fèrtils comellars i també per reviu-re part de la nostra Història que intensa-ment allà es desenvolupà.

És tot un signe de lo que antany era el camp i el seu conreu, pastera de seny humà i cristià i de pa autèntic pel cos i pel esperit.

Per altra part és una punyent ex-pressió feta de cases esbucades i l'absèn-cia bondadosa i feïnera dels seus antics moradors.

Els records, agradosos tristement es conmoven davant tanta destrucció causada per la creixent marginació del camp, la més evident i la més injusta malgrat els sociòlegs ciutadans que quant parlen dóna l'impressió que ho fan més per compromís que per exigent convicció.

La celebració començà amb una repicada llarga i ben forta, com senyal de partida, la qual no fou la animosa que s'esperava.

L'imatge pagesa de la Verge Maria era portada pels pelegrins nins i majors. És de ressenyar que entre ells hi havia alguna padrineta de més de 80 anys i també portaren dita imatge amb un esperit tan jovenívol que encoratjava a tots.

L'arribada és cert que fou nom-brosa i animosa. Entre els cànctics i balls es donà la benvinguda a la graciosa imatge de Maria enllestida de garrida pagesa.

Els joves no tan sols havien enga-lanat aquells entorns sinó que també foren els animosos organitzadors dels actes bullosos.

Com l'any pasat l'incansable grup de ses burgues ens obserquià ademés de cançons i jotes amb una sabrosa bunyolada i sangria a balquena.

La part més emotiva va esser la celebració del Mes de Maria amb el càntic per primera vegada dels GOIGS composts i musicalitzats per el Mestre Francesc Ramis de Manacor, bon amic d'Ariany.

Després es rifaren diverses joïes, entre elles unes ensaimades donades pel nostre Ajuntament.

La festa fou molt concorreguda, hi havia unes 250 persones, i del tot animosa gràcies a la ajuda de molts d'arianyers i amics del nostre poble enamorats de l'encant d'aquestes fes-tes tan nostres.

Amb record d'aquesta jornada pagesa i mariana reproduïm en aquest mateix Full la glosada de Joan Frontera, feta l'any passat i una altra de Na Francina Cànaves Mestre (Genera), ademés del Himne a la Verge de Son Huguet.

Fins l'any que ve si Déu ho vol.

GLOSADA DE JOAN FRONTERA

L'any passat, es va celebrar la primera festa a Son Huguet; a part de l'èxit obtingut, un fet molt important per la petita histò-ria d'aquestes cases actualment quàs en ruïnes, foren unes glosses escrites expresament per aquesta diada per En Joan Frontera recor-dant els seus primers anys com a cocover.

Hi passava una vegada per setmana i ens recorda com era Son Huguet i per qui estava habi-tat. Crec que tota introducció sobra i ja us deix amb aquesta petita passejada per Son Huguet.

Uns cinquanta anys ara ja fa,
que jo era jovenet,
i amb una somera i un carretet,
jo ous anava a cercar,
i solia començar,
lo primer a Son Huguet,
que allò era un poblet,
digne de contemplar,
perque jo arribava allà
i tots allà feien rotlet,
i com que jo era jovenet,
em feien destralar.

Lo primer començaré,
que ho era ca'n Meravell,
allà arribava En Tovell,
i es bon dia lo primer,
com que era dematiner,
i això era es costum vell,
sense gorra ni paner,
sa madona em treia es paner.

Els ous llavors jo contava,
i procurava es contar bé,
i feia es compte lo darrer,
treia doblers i pagava,
a sa madona "s'adios" li donava,
i fins la semana que vé.

Llavonces una altra tirada,
que no era molt enfora,
ja trobava sa madona
de Ca'n Pipo preparada,
es bon dia jo li donava,
si hi havia ous les comptava,
en haver acabat pagava,
i m'en anava en bona hora.

Després venia Ca' Mas,
dins es mateix carreró,
jo agafava es carretó
i sa madona en sentir-lo,
aviat ja treia es nas,
"Bon dia Tovell, que fas
ja cerques omplir es caixó"?

Llavors en es veïnat,
que era Ca madò Jaumeta,
una dona eixoravideta,
fent sempre sa rialleta,
com si mai fes cap pecat,
que amb jo mai ella en fe cap
d' això sa consciència és ben neta.

Després ve Ca' n Melsión,
veïnat de Ca Na Jaumeta,
una casa molt velleta,
i si feien cap vetladeta,
allà hi cabia tothom.

Després ve s' altra veïnat,
també casa petiteta,
on En Joan Cuixa i Na Juaneta,
allà hi feien s' amiatat,
sé que hi anaren de casat,
i allà hi estaren una temporadeta.

I ara ja anam a acabar,
que ho és, sa casa darrera,
una altra caseta vella,
de ses més velles d' allà,
de sa gent que hi havia allà,
exactament no sé qui era,
perque ja de més enrera,
a jo no em pot recordar,
lo que si que puc dir clar,
que llavors passà a s' escolà,
perque ell deia que era seva.

Això és lo que puc contar,
referent a Son Huguet,
allò era un poblet,
a on tothom se donava sa mà,
i a una era que hi havia allà,
es diumenges solen ballar,
i allà hi feien es rotlet.

Ara ja hem acabat
de ses cases aplegades,
però hi ha ses escampades
que són des mateix reinat,
com que tot això és veïnat,
no poden quedar oblidades.

De Son Huguet per avall,
en costa molt punyetera,
jo manava sa somera,
d' abaix que era sa manera,
per no pegar a cap vorera,
perque allò era infernal.

A Ca' n Burgues que ja vé,
passat ja sa torrentera,
també treia sa panera,
contava els ous lo primer,
llavonces pagava bé,
quan me treia sa cartera.

Després ja vé Ca' n Resquill,
un home determinat,
caminant sempre aviat,
com si mai estàs tranquil.

Després a s' altre veïnat,
que li diuen Ca' n Peu,
un homenet tot de Déu,
si es mal no el duia amagat.

I així s' acaben ses cases,
que és lo únic que jo puc dir,
i ja hem arribat a la fi,
de tot aquest remolí,
de l' Amo En Miquel de ses Cases
Noves.

Després ja hem de devallar,
de cap a sa torrentera,
l' Amo En Biel Pou queda darrera,
i també l' hem d'anomenar,
i això és sa volta que puc contar,
amb es carro i sa somera.

Ara ja faig sa darrera,
més ja no vull allargar,
lo que a tots vull demanar,
amb so cor damunt sa mà,

que si pel cas cap falta hi ha,
tots em sabreu perdonar,
que així ho demana
En Joan Frontera.

I ara vé lo més hermós,
tractant-se de fora vila,
un mes d' es mes de Maria,
tenguent tots sa companyia,
de Don Mateu Amorós,
ell qui és tan festós,
i tot li fa companyia.
Déu vulgui que faci un dia
amb un sol esplendorós,
i que tot surti molt hermós,
que és lo que per tots voldria.

ESTACION PLUVIOMETRICA

MINISTERIO DEL AIRE
SERVICIO METEOROLOGICO NACIONAL

ARIANY

Mayo.

Día 11.-	2,5 litros.
" 23.-	0,9 "
" 29.-	3, " "
" 31.-	1,5 "
<hr/>	
7,9 litros.	

Junio.

Día 3.- 4,5 litros.

BODAS DE PLATA.

Los consortes y buenos amigos de la Parroquia Gabriel Llull Nicolau y Margarita Genovard Font tuvieron la atención de celebrar sus veinticinco años de matrimonio en Ariany con la celebración de una solemne Eucaristía presidida por su hermano franciscano el P. Jaime Genovard.

Seguidamente todos los participantes fueron obsequiados con una cena fría en su casa natal.

Cordial enhorabuena con el deseo de que el Señor les conceda la satisfacción de poder celebrar las de Oro.

LLOC AGRADÓS.

Oh Son Huguet agradós!
encant de la pagesia,
sou tot una poesia;
que bé mos hi trobam tots,
entorn de vós, oh Maria!

Verge pagesa garrida
que endolciu les nostres penes:
Vós sou la nostra vida
Vós sou la nostra alegria;
no mos deixeu de la mà,
en vós confiam, Maria.

Vespre de nit estrellada
que tranquil aquell entorn,
no es sent barull del món,
qui hi pogués tenir posada...
No mos deixeu de la mà,
oh Maria Immaculada.

Francina Genera

A LA VERGE DE SON HUGUET Letra i música de F. Ramis

REM 8 VEU

LA VERGE DE SON HUGUET

POBLE PA-GES -- EX-EHPLA DE GA-LA-NI-A -- RENDEIX TRIBUT A MA-RI-A -- LA VERGE DE SON HUGUET --

RENDEIX TRIBUT A MA-RI-A -- LA VERGE DE SON HUGUET --

AL 3 ANTES DE CADA BATCOPA

1) LA VOSTRA SOBERANIA,
OH SANTA VERGE PAGESA
ES UN TÍTOL DE NOBLESA
PER TOTA LA PAGESIA.

2) DISPENSAV VOSTRES FAVORS
D'ES PETIT AN ES MÉS GRAN;
PROTEGIU ALS QUE SE'N VAN
I ALS QUE QUEDAN 'RAN DE VÓS.

3) PER TOTS HI HAVI UN RECORD
DE LA VOSTRA MÀ DIVINA:
PEL QUI CAV, PEL QUI CAMINA,
PEL QUI ES VIV I PEL QUI ES MORT.

5) BENEIX SES SEMENTERES
DE SA TERRA QUE S'OLVIDA;
QUE S'UMPLIN DE GRÀ I DE VIDA.
COM ANTANY, SES NOSTRES ERES.

6) I QUE ES POBLE D'ARIANY
RECORD FECHA COM AQUESTA,
I CELEBRI UNA GRAN FESTA
AMB VENIR EL MAIG DE CADA ANY.

MAIG DE 1982

[Handwritten signature]

Ariany: *Esbós prehistòric*, és el títol d'un article del jove universitari de la nostra localitat: Antoni Salom Curient.

Ha estat publicat en la prestigiosa revista insular "Lluc" n. 701 de Gener-Febrer.

És un interessant estudi de l'home prehistòric de la comarca d'Ariany a través de diverses expressions soci-culturals.

Fontanals d'aquest treball és la cova de *Sa Canova* existent en les immediacions de la nostra localitat: i la cova de *Son Maimó* de Petra.

Enhorabona i endavant ja que el camp de la investigació és immens i hi ha feina per tots.

TEST CULTURAL:

- Qui és l'autor de l'obra de teatre "Sa Padrina"?
- *Cervantes*. - *Victor Hugo*. - *Joan Mas*.
- Quin any arribà el primer home a la Lluna?
- 1975. - 1965. - 1969.
- A quin poble va néixer la poetessa Maria Antònia Salvà?
- *Felanitx*. - *Manacor*. - *Llucmajor*
- Quin any va perdre Espanya l'illa de Cuba?
- 1907. - 1898. - 1915.

CRONICA RELIGIOSA.

Abril.

- Día 4.- Oficio Aniversario en sufragio de José Sansó Grimalt.
- Día 18.- Oficio en sufragio de Pedro Taberner Estrany, por haber pertenecido a la Cofradía del Santísimo.
- Día 25.- Oficio por Jaime Darder Genovart.
- Día 30.- Celebració Penitencial.

Mayo.

Siguiendo la tradición de renovar e intensificar la devoción a la Virgen María con motivo del mes de Mayo fueron muchos los niños y mayores que participaron en la celebración "*d'es mes de Maria*" y de la Eucaristía.

- Día 9.- Oficio en sufragio de María Caldentey Buades.
- Día 30.- Solemne conclusión "*d'es mes de Maria en Son Huguet*". Junio.
- Día 6.- Oficio en sufragio de Sor Magdalena Darder Caldentey, Franciscana.
- Día 10.- Corpus Christi.- Misa Solemne en sufragio de Bartolomé Pascual Martí. Seguidamente se realizó la Procesión con la participación de la mayoría de feligreses, incluyendo un grupo numeroso de jóvenes. Es también de destacar y agradecer la ilusionada colaboración para que las calles del recorrido estuvieran profusamente adornadas.
- Día 13 y 20.- Los Oficios de dichas dominicas fueron en sufragio de Miguel Julià Estrany, por haber pertenecido a las Cofradías de las Almas y del Santísimo.
- Día 24.- Festividad de San Juan.- Con más participación que los otros días se celebró Misa Solemne en sufragio de Juan Sansó y Juan Rigo.

Día de Caridad Corpus Christi

Además de animar a nuestra Comunidad a solidarse con toda la Humanidad con sus alegrías y preocupaciones también se le pidió su ayuda en concreto para la colecta de dicha Jornada.

La respuesta fue de 20.000 ptas.

MALLORCA MISIONERA.

Se celebró dicha Jornada el pasado 16 de Marzo.

La consigna era: "COMPAR-TIR ÉS DONAR I REBRE".

De la Pastoral del Sr. Obispo:

"Jesucristo salva al mundo por la Iglesia. La Iglesia que formamos todos los que en ella creemos. La Iglesia está llamada a ser signo inteligible y el medio eficaz de salvación para todos los hombres...

No tenemos derecho a ser cristianos solamente a favor nuestro. En el Bautismo recibimos del Señor la misión de ser testigos hasta los confines de la tierra y proclamadores de su Buena Noticia a todos los hombres.

Vivir esta dimensión misionera es obligación estricta y seria de cada uno de los cristianos y de la comunidad cristiana como tal..."

Para dicha misión tan trascendental se recaudaron 17.800,- pts.

PENSAMENTS.

Estimar, és sortir d'un mateix, per anar cap a l'altre; es donar-se plenament sense esperar res a canvi.

(Javier de Alba).

Que significa llibertat en boca dels esclaus dels plaers, del confort, de la vanitat?

(Gustave Thison).

Pots pensar-ho? Pots fer-ho.

(Buero Vallejo)

Mai seré feliç si som víctima de les meves emocions, esclau de les meves passions o presoner d'estúpides esperances.

(Phil Bormans).

Si de nit plores per falta de sol, les llàgrimes no et deixaran veure les estrelles.

SOLUCIONS: (R. Tagore).

- 1.- Joan Mas.
- 2.- 1969.
- 3.- Lluemajor.
- 4.- 1898.

ENDEVINALLES.

- 1) Com més fort me bufaràs
més me faràs enfadar
i alerta si et puc pillar!
Llavò si que espolsaràs.
(El Foc)
- 2) Dins un quadre amb vidre i
vasa
es meu retrato he aficat;
si el t'envii perquè tu el vegis
si jo no hi som, no el veuràs.
(Un mirall)
- 3) Es verd i no es juavert,
es groc i no és aubercoc,
fa ones i no es la mar.
(La mar)
- 4) Jo tenc rels i no som arbre,
i som del color d'un ai;
no som ganivet i tai
igual que si fos un sabre.
(Una dent)
- 5) Ne fan musics i fusters,
picapedrers, arquitectes,
i mariners i barbers.
(Escala)

Biel Tovell.

Seguint el camí del darrer full, apareixen aquí uns quans mots que generalment pronunciam malament i que, per tant, es convenient anar rectificant

CORREGIU:

Arrepentir-se ha d'esser

PENEDIR-SE

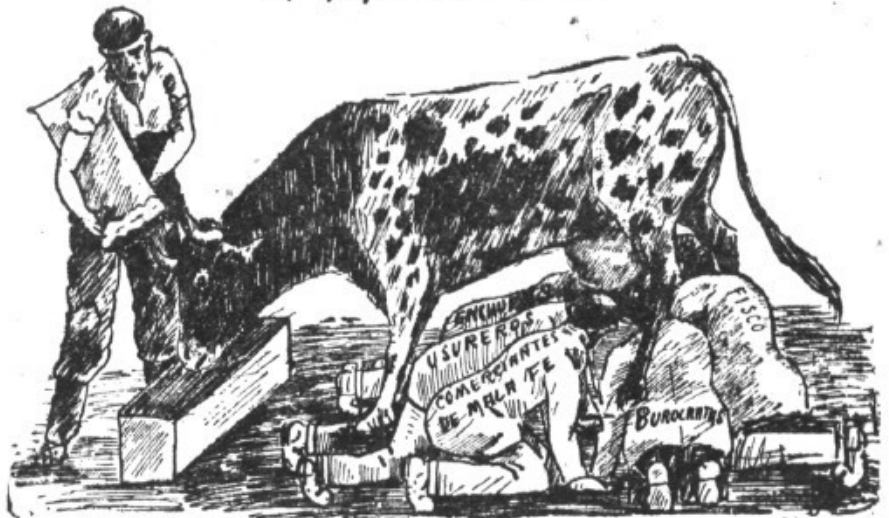
Peluca	"	"	PERRUCA
Pesadilla	"	"	MALSON
Mechero	"	"	"ENCENADOR
Fresa	"	"	MADUIXA
"fejillón	"	"	MUSCLO.

L N I G N A C I A T
L B D O A N X G G A
O C I N O T N A B N
R B L X J X W B I R
E O R F J Z O R C E
N K W O L A T I J B
Q I S B B S I E D V
U E T A M U A L K Z
P E R E E B R I F O

LLETRES BARREJADES

En aquesta edició volem fer-vos perdre un poc de temps intentant trobar vuit noms d'home.

"LA VITJA DEL LABRADOR."

El labrador la mantiene y los demás...